

mig, at Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt blev indbragt i Folkethinget, maatte anses som et Forslag fra Regjeringen, der var bygget paa de samme Anskuelse, paa de samme Regler for alle de deri nævnte Personers Vedkommende. Det maa nu antages, at Folkethinget ikke er gaaet ind paa at betragte de to udeladte Personer som staaende i Klasse med de Dvrigte; men det synes mig dog at ligge temmelig nær, at Landsthinget kunde komme til den Overbeviisning, at for de to udelukkede Personer talte de samme Regler som de, der havde bevæget Regjeringen til at optage dem samtlige i Lovforslaget. Dersom det er Tilfælde, synes det mig dog virkeligt, at Lovforslaget maa betragtes som en Heelhed, saaledes som det oprindeligt indkom, og ikke godt kan deles i to forskellige Parter. Jeg maa derfor endnu tillade mig at bemærke, at forsaavidt man saaledes vil udribe enkelte Punkter, for deraf at fremkomme med særegne Lovforslag, vil upaatviveligt Landsthingets Indflydelse paa Sagen være aldeles bortgIVEN; thi, medens det paa den ene Side dog kan være rimeligt, at Folkethinget vil tage noget Hensyn til Landsthingets Udtalelse, dersom hele Loven vedtoges her med Optagelse af de 2 Personer, som ere udelukkede, synes det mig paa den anden Side i højeste Grad sandsynligt, at begge Thingene ville vedblive deres særlige Anskuelse, dersom det kom an paa et nyt Lovforslag, og at man ikke vil kunne vente at tilvejebringe Enighed mellem begge Thing, dersom der nu indkom et Lovforslag om de to Personer; thi den simple Følge af, at en saadan Enighed ikke tilveiebragtes, vilde være, at Loven ikke udkom, og altsaa vilde alene ved en simpel Nægtelse af denne Lov det andet Thing opnaae det samme Resultat som det, der er fremkommet ved at udelukke de to Personer. Det synes mig derfor, at den hele Stilling, hvori Lovforslaget er, og hele Sagens Natur viser, at Alle høre hen under en Eenhed, og at det virkelig med Føie kan betragtes som et Endringsforslag, naar det ærede Udvalg har optaget de to Personer, som i Regjeringsudkastet ere henregnede under samme Klasse, som de Dvrigte, hvilke Folkethinget er gaaet ind paa at tilstaae den af Regjeringen foreslaaede Estergivelse.

Formanden: Den høitærede Landsthingsmand vil dog vist indrømme mig, at, hvis der ikke tilveiebringes Enighed mellem Thingene om begge eller een af de Indstillinger, der nu ere gjorte, bliver Lovforslaget ikke Lov, og det, uagtet der mellem Thingene indbyrdes er den største Samstemning om alle de øvrige Dele af Lovforslaget, og der ikke er nogen saadan Forbindelse mellem Lovforslagets enkelte Bestanddele, at den ene betinger den anden. Jeg fandt mig opfordret til at fremkomme med de formelle Betænkkeligheder, som jeg havde i denne Sag, og ønskede derfor gjerne at høre, om de deeltas af Flere af Landsthingets Medlemmer. Er det ikke Tilfældet, kunde vi gaae over til Sagens Realitet. Jeg veed ikke, om ellers Noget ønskes at ytre sig?

Andræ: Det maatte maaskee blot være mig tilladt at erklære, at jeg ganske tiltræder den af den høitærede Landsthingsmand for 6te Kreds (Bardensflet) udtalte Anskuelse, at der ikke vilde kunne gives nogen sikrere Veie til fuldkommen at berøve dette Thing sin lovmæssige Indflydelse paa Lovgivningen, end hvis man altfor ofte gjorde Brug af den Fremgangsmaade, at udsondre og gjøre til Gjenstand for særlige Love de enkelte Bestemmelser, som i et Lovforslag vare blevne forfattede eller havde mødt Modstand i eet af Thingene. Det er vistnok aldeles ikke nødvendigt at tage til Orde, hver Gang her i Thinget en eller anden Anskuelse gjør sig gjældende, som formeentlig er urigtig; men jeg skal dog idag tillade mig at bemærke, at, naar Finantsloven blev ansøgt som Exempel paa en Lov der kan undergives en saadan Behandling, mener jeg, at det er aldeles aabenbart, at Sligt ikke ved Finantsloven kan finde Sted. Den aarlige Indtægts- og Udgiftsbevilling skal gives ved een Lov, og man kan altsaa ikke tage enkelte Paragrapher ud af Finantsloven, om hvilke Enighed for Tiden ikke kan tilveiebringes, og gjøre dem til Gjenstand for særegne Lovforslag. Man har just villet sikke sig begge Things naturlige og nødvendige Indflydelse paa Behandlingen af denne vigtige Lov ved at betragte den og fastholde Betragtningen af den som en Heelhed. Hvorvidt der i nærværende Tilfælde ved denne specielle Lov